

Kajúcna bohoslužba – 19. december 2024.

Pozdrav: „Bože, zmiluj sa nado mnou podľa svojej milosti! Pre svoje veľké milosrdenstvo zotri moje ťažké priestupky! Dôkladne zo mňa zmy moju vinu, očisti ma od môjho hriechu!“ (Ž 51,3-4) Amen.

Stojaca pieseň: Chválospev č. 179: „Rýchlo cestu pripravujte...“

Hlavná pieseň: Chválospev č. 277: „Ježišu, krotký zrak tvoj...“

Vzdych: „Podťe, vyjasnime si to!“ hovorí Hospodin. „Keby boli vaše hriechy ako šarlát, zbelejú sťa sneh, a keby boli červené ako purpur, budú ako vlna. Ak budete ochotne poslúchať, budete jesť dobré dary zeme. Ak sa však budete zdráhať a protiviť, pohltí vás meč, lebo prehovorili Hospodinove ústa.“ (Iz 1,18-20) Amen.

Modlitba: Bože prijatia, odpustenia a vernosti v Ježišovi Kristovi! Takéto požehnanie a takáto sila spočíva v Tebe, Pane. Nedá sa nič robiť, lebo len Ty si naším riešením, našou možnosťou, existenciou, pravdou a láskou. Je také ťažké prijať, že si väčší ako naše srdcia. Niet nikoho iného, z koho by vernosť, odvaha a chuť darovať prúdila tak ako z Teba, Bože náš. Veľakrát si myslíme, že stojíme pevne, a predsa padáme. Často si myslíme, že naše životy sú stále, ale náš dom je často prístreškom postaveným na piesku. Často vyznávame, že veríme, neustále dúfame, no správame sa ako pohania. Odpusť nám, Bože sily, lásky a pokoja, že nám chýba všetko, čo pochádza od Teba, hoci sme po Tebe menovaní. Prosíme Ťa, aby si prebudil naše svedomie, keď sa pozeráme na seba, na svoje rodiny, na naše manželstvá, na naše deti, na našich spolupracovníkov a nepriateľov. Sme šokovaní pravdivosťou a jasnosťou Tvojho slova, že nie je dôvod byť pyšný, trúfalý a arogantný. Naše duše sú však rozrušené, naše okolnosti považujeme za nespravodlivé, pýtame sa Ťa, prečo dopúšťaš veci v našich životoch, hoci sme my sami sa Ti otočili chrbtom. Správame sa ako márnokratní synovia a dcéry. Ty však nekonečne čakáš na nás, padneš nám okolo krku a bozkávaš nás. Iniciátorom novej zmluvy vždy si Ty. Prosíme, znič nás, ako si kedysi zničil boha Dagóna, svojím Slovom a svojím Duchom. Zhoď nás z koňa, ako si to spravil zo Saulom pri Damasku, aby sme skrze Teba boli povýšení a oslavovali Ťa. Pozri sa na nás – prosíme -, a daj nám pravé pokánie. Vytvor v nás čisté srdce, Bože náš, a obnov v nás ducha. V mene Pána Ježiša Krista, vypočuj nás. Amen.

Biblický text: Kniha proroka Abdiáša 1-7. veršov: *„Abdiášovo videnie. Takto vraví Pán, Hospodin, o Edómsku, keď poslal posla k národom s odkazom: „Hor sa, povstaňme do boja proti nemu!“ Počuli sme správu od Hospodina: „Hľa, urobím ťa maličkým medzi národmi a budeš veľmi opovrhnutý. Pýcha tvojho srdca ťa oklamala, lebo prebývaš v trhlinách skál, vo svojom vysokom sídle.*

Myslíš si o sebe: „Ktože ma zvrhne na zem?“ Keby si sa vzniesol vysoko sťa orol a keby si si aj medzi hviezdy položil hniezdo, zvrhnem ťa odtiaľ,“ znie výrok Hospodina. „Keby zlodeji prišli k tebe a noční lupiči, aby ťa spustošili, či nenakradnú potiaľ, aby mali dosť? Keby oberači prišli k tebe, či nezanechajú paberky? Ako prehľadajú Ezáva! Ako poprezerajú jeho skryté poklady! Až na hranicu ťa vyženú. Všetci tvoji spojenci ťa podvedú. Premôžu ťa tvoji priatelia. Tí, čo jedia tvoj chlieb, nastavia ti pascu; nieto v nich rozumnosti.“

Kajúce spoločenstvo v Ježišovi Kristovi, milí bratia a milé sestry!

Okolo nás žije veľa ľudí, ktorí sú na niečo pyšní. Nieкто si cení svoje postavenie v práci, ktoré si získal náročnými, efektívnymi skúsenosťami a rokmi vyšliapanej úctyhodnej práce. Nieкто je hrdý na svoje deti, vnúčatá a ich úspechy. Nieкто za krátky čas v ťažkých podmienkach postavil nový dom, alebo zabezpečil nové auto pre svojich blízkych. Nieкто možno tým, že je zdravý alebo má pokoj. Pýcha a vytrvalosť. Máme pred sebou proroka, ktorý sa stará o verných, ktorí zostali v babylonskom zajatí. Je vodcom podrobeného ľudu, ktorý vie, že tento ľud Boží potrebuje pestovať dôveru s Pánom. Prorok má jasné videnie. Podstatou tohto videnia nie je ľudský názor, ale Pánovo slovo, pravdivý výrok. Činy proroka sú usmerňované zhora a poháňané internou povinnosťou, nie vonkajšími faktormi. Bude a zostane takým, akým ho Pán utvára. Pánov služobník, ktorý vykladá Božiu vôľu. To je Abdiáš. Hovorí o hriechu Edoma. Edom bol bratský národ, pokrvný a príbuzný Izraela. Potomkovia toho Ezáva, ktorý kedysi ľahkovážne predal svoje prvorodenstvo svojmu mladšiemu bratovi. Kmeň žil samostatným životom, jeho kráľovstvo bolo plné vysoko vzdelaných a múdrych ľudí. Keď Izrael opustil Egypt, museli obísť Edom, pretože im nedovolili prejsť cez ich územie. Boli to hrdí, bojovní obyvatelia hôr, známi najmä svojou múdrosťou. Sám Pán vynáša súd spomedzi národmi proti Edomu. Boží súd. Pánov súd nie je to isté ako súd ľudí, alebo názor vytvorený o nás samých a skôr či neskôr Pán zviťazí. Boží súd je spravodlivý, Boh nesúdi ako seba stredný svätec, ale je nestranný a vážny. Hovorí o základných hriechoch Edoma. Edomovým hriechom

nebola v prvom rade krutosť voči iným alebo nezákonnosť, ale pýcha a z nej prameniaca arogantný a falošný pocit bezpečia. Podstatou tejto arogancie siahajúcej až ku hviezdám je byť nezávislý od každého, dokonca aj od Boha. Niektoré vrcholy edomských hôr dosahovali výšku 1900 m a podľa starovekého pohľadu to už bolo blízko hviezd. Medzi ich bašty patrilo mesto vysekané do červenej skaly, dnešná Petra, ktorá bola takmer nedobytná. Dôvera v ich skalné pevnosti robila Edomčanov povýšeneckým. Medzi ich skalami často hniezdili orly, a keďže orlie hniezdo bolo väčšinou nedostupné, tak aj obyvatelia hôr sa takto cítili. Pánova moc je však silnejšia ako skrýša vytesaná v skale. Pán môže priviesť všetky národy na rovinu, na miesto porážky. Ludská pýcha môže dosiahnuť hviezdy, ale nesiahá nad Pánovu moc. Lebo kto sa povyšuje, ten bude ponížený. Pánova moc je silnejšia ako moc národov. Ludia, ktorí sú nafúkaní, sa dostanú pod Pánov súd. Ten, kto sa vystatuje, toho Pán urobí malým. Moc nie je hriech a nie je to veľkosť, ale pýcha, do neba siahajúca namyslenosť, večné pokušenie „byť ako Boh“. Ver mi, môj drahý brat, každá hviezda sa môže zmeniť na padajúcu hviezdu. Ver mi, moja drahá sestra, že žiadny človek nie je nedobytný. Nemôžeme žiť celý svoj život ako silní. Toto je často najväčšia kliatba i pre kresťanského človeka. S apoštolom Pavlom nemôžeme povedať: **„Nie že by som to všetko bol už dosiahol a bol už dokonalý, ale bežím, aby som to získal, pretože si ma získal aj Kristus Ježiš.“ (Flp 3,12).** Všetko, čo je v našom živote prostriedkom, vnímame ako cieľ. Naším cieľom je šťastné manželstvo, našim cieľom je vytvorenie Vianočnej harmónie, našim cieľom je vyrobiť medovníčky, našim cieľom je zabezpečiť silu navonok. Naším cieľom je pohodlie nášho čalúneného kresla, ale to nám Boh vôbec neponúka. Pre náš život má len jeden cieľ: Vyznanie našich hriechov a získanie večného života. Nie sme silní, nemáme byť na čo hrdí. Sám nič nedosiahneme. Môžeme vytvoriť Vianočnú atmosféru, ale náš život a každý čin je pod kontrolou. Žijeme pod Božím súdom. Musíme si priznať, že nie som veľký, ale malý, že nie som čistý, ale hriešny. Nie som v

bezpečí, nemám súkromie, nemám pokoj, nemám skutočnú hodnotu, som stratený. Prečo by sme tieto všeobecné frázy nemohli aplikovať aj na našu dušu? Prečo obviňujeme len telo? Prečo by sme mali stavať na svojom vnútri? Prečo si nemôžeme sadnúť a porozprávať sa so svojimi blízkymi bez úmyslov? Zničenie Edomu bude závažnejšie ako prírodná katastrofa, moc Božieho súdu je väčšia ako moc ľudského násilia. Pretože ak prekvapeného a nič netušiaceho človeka nečakane zasiahne krádež v noci alebo lúpež popri spánku, vykrádači si vezmú, koľko znesú a len niečo zostane. Rovnako ako aj zberačom hrozna ostane trochu na živobytie. Ale Pánov súd zasiahne a vezme aj tie najskrytejšie poklady Edoma. Ak Edom vyplienil Izrael, on sám utrpí úplne plienenie. Okrádame sa navzájom. O veľa sme ukrátení a ukrátené. Boh súdi aj naše najskrytejšie poklady. Prečo sme schopní a schopné všetkého a všetkých sa vzdať? Boh nás súdi. Naš život prefiltruje Otec nebies. Nemôžeme byť my tými, na ktorých sa Boh môže spoľahnúť? Úplne sa môžeme spoľahnúť na Boha, ale môže Boh počítať s nami v každom čase? Je Pán tvoj priateľ? Je Pán Ježiš tvoj brat? Je Kristus tvojím priateľom na duši? Nepripravili sme sa o Pánovu lásku a pokoj? On nie je Ten, Kto nás vydiera láskou, peniazmi a svojim pokojom. Nepatríme k tým, ktorí udržiavajú rodinný pokoj, vo vnútri všetko hnije a navonok sme s manželkou jeden z najkrajších párov? Sme pripravení a pripravené sa meniť? Pán nás za to bude súdiť. Okrádame jeden druhého a aj Boha. V ušiach nám znejú najkrajšie Vianočné melódie, všetko je pripravené, no medzitým vnútri víria všelijaké pocity. Ako hovorí prorok: „Pokoj, pokoj a niet pokoja.“ Boh odhaľuje aj skryté poklady. Odhaľuje všetko, i to, čo nechceme. Poklady, ktoré nosíme v sebe. Nepochopené dieťa, manželka, manžel, kolega a nepriateľ. Skryté emócie, pocity, výhovorky, zásahy, o ktorých Boh vie a odplatí nám, či už svojim požehnaním alebo prekliatím. Čím sa stanú tieto tvoje tajné, skryté poklady v tebe a vo mne? Tieto poklady ma robia bezcenným. Sú ako naše euro. Jeden deň ho máme v hrsti, a záleží nám na ňom, na druhý sa nám už vysypal z rúk a nech hľadáme

akokoľvek, nevieme, kam sa podel. Dnes môžeš Bohu povedať tieto skryté veci, ktoré si pochoval v sebe. Musíme čeliť Božiemu súdu, musíme vykonať podľa Písma Svätého sebaskúmanie. Čo sme robili alebo čo sme neurobili? Myšlienka, slovo, skutok a opomenutie. Čo sme urobili zle? Nosíš to v sebe a každý deň zhrešíš. Len tak môže Boh dať Edomovi a Jakóbovi pokoj. Takto sa súd stáva milosťou, pretože všetka ľudská bezpečnosť sa stáva aj nástrojom súdu. Keď máme pocit, že sme sa obklopili svojimi vnímanými pravdami, všetko sa zrúti ako domček z karát. V tiesni Edom bol sklamaný zo svojich spojencov. Aj za hranice svojho bydliska ho vyženú tí, ktorým najviac dôveroval. Porušia zmluvu a porušia mier, len čo to bude pre nich výhodnejšie. Pokoj využívajú na plánovanie a sprisahanie proti nemu. Skôr či neskôr bývalí spojenci sa stanú nepriateľmi. Edom je teda spolupáchatel. Ale Pán taký nie je. Požehnaný, Kto prichádza v mene Pánovom, hovorí žalmista. Ježiš neprichádza, aby bol твоjím tichým spoločníkom, твоjím bezcitným spolupáchatelom, твоjím prekvapeným bratom. Ježiš Kristus chce byť našim verným lekárom, požehnaným priateľom a ponúka svoju nápomocnú ruku. Nemusíme konať nič. On robí všetko. Nepotrebuje náš podpis na zmluvu večnú, pretože On všetko zariadi. Naše peniaze nestačia, pretože On všetko zapečatí svojou krvou. Potrebujeme tohto Krista, ktorý nám dáva istotu? Potrebujeme takého spoločníka? Edom a my často hovoríme: Egypt je môj spojenec, Asýria, Babylon je mojím spoločníkom v ťažkostiach, ale čo s Kristom? Pýcha alebo pokora? Silné vychvaľovanie sa alebo klaňanie sa pred skutočným Pánom? Ježiš vo svojej zmluve nič nežiada. Sám vzal tvoje hriechy na kríž, nemusel si pre neho nič urobiť. Dnes ani zajtra ťa do chrbta nevrazí. Jeho krotké oči ťa neodsúdia, ale odhalia tvoj hriech. Odpúšťa, a pretože je verný a pravdivý, pristupuje ako Mocný Boh, Predivný Radca, Večný Otec a Knieža pokoja. (pozri Iz 9,6) Máte v živote ťažký register trestov? Potom predstúpme pred Neho. Kristus čaká a očakávajme a dúfajme v Kristovu milosť odpustenia, pretože Pánovo videnie sa naplní v živote každého človeka. Boh je

pripravený odpúšťať a milovať. Pripravený prijať i cudzinca. Je pripravený prijať pohanov. Moderní pohania, poďme a vyznajme: „Pane, odpusť mi moje tajné i skutočné hriechy.“ Amen.

Modlitba: „Ježiš si zavolať učeníkov a povedal im: „Lúto mi je zástupu, lebo už tri dni zotrávajú so mnou a nemajú čo jesť. Hladných ich nechcem poslať domov, aby nepoomdlievali po ceste.“ (Mt 15,32)

„Podstatou tvojho slova je pravda, tvoje spravodlivé rozhodnutia sú večné.“ (Ž 119,127)

„Ja sám budem pásť svoje stádo a ja mu umožním odpočívať,“ znie výrok Pána, Hospodina.“ (Ez 34,15)

„Veď nemáme veľkňaza, ktorý by s nami nemohol súcitiť v našich slabostiach, ale veľkňaza, ktorý vo všetkom prešiel skúškami podobne ako my, avšak bez hriechu.“ (Žid 4,15)

„Neboj sa, maličké stádo, lebo sa zapáčilo vášmu Otcovi dať vám kráľovstvo.“ (Lk 12,32)

„Lebo Syn človeka prišiel hľadať a spasiť, čo zahynulo.“ (Lk 19,10)

Modlitba Pánova

Ofera: „Kto prinesie obeť vďaky, ten ma ctí. Kto sa pridíža správnej cesty, tomu ukážem Božiu záchranu.“ (Ž 50,23)

Požehnanie: „V mene Krista sme vyslanci a cez nás akoby Boh napomínal. V mene Krista vás prosíme: Zmierte sa s Bohom! Toho, ktorý nepoznal hriech, urobil za nás hriechom, aby sme sa v ňom stali Božou spravodlivosťou.“ (IIK 5, 20-21) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 285.: „Na Krista svoje hriechy...“